

450 marek polskich
miesięcznie

Zagranica miesięcznie 300 Mk

Konto czekowe PKO Nr 140.256

Cena 20 Mk
numeru

Reklamacje otwarte są wobec od
opłaty pocztowej. — Redakcja
reklamów nie zwraca i bezmien-
nych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświęconych

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.

Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
Powszechnie biuro reklamy
„PRASA”

Kraków, Karmelicka 16, tel. 20-86.
Konto czekowe 149.975.

Wynik wyborów wileńskich

Zanim dokładniej omówimy w następnym numerze wynik wyborów wileńskich — chcemy tu zwrócić uwagę na manifestacyjną wartość samego aktu wyborczego: oto, choć wielu polskich wyborców, urodzonych w Wileńszczyźnie, lecz mieszkających stale lub czasowo w innych okolicach, odpadło przy głosowaniu — mimo przyjazdu do Wilna — gdyż z własnej winy lub z powodu opieszałości różnych komitetów zgłosili się na listy wyborcze po terminie; chociaż obecna pora roku przy bezdrożach tamtejszych i przeszerzeniu przez wojnę inwentarza pociągowego nie sprzyjała masowemu poruszeniu ludności, choć nowością dla niej zupełną było głosowanie kobiet — wybory pociągnęły do urny bardzo poważną ilość uczestników i rezultat ich w żaden sposób nie może zostać przez arcyopojęzliwie do Wilna odnoszące się czynniki zagraniczne otaksowany, jako impreza sztuczna.

Spokojny przebieg tych wyborów żadnymi aktami gwałtu nie zakłóconych daje miarę, jak ludność mogła zgodnie ze swoją wolą postępować.

Europa widziała różne plebiscyty i widziała, jakich środków terroru chwytala się ta strona, która miała aparat władzy, a mniejszość wyborców z sobą, ażeby z tej mniejszości wydręczyć większość głosów... Nie uważamy wcale, ażeby władze wileńskie składały się z aniołów, lecz metody gwałtu byłyby tu uprawianiem „sztuki dla sztuki”, zważywszy, że nie zachodziło przypuszczenie, ażeby listy polskie znalazły się w mniejszości, przytłumione bojkotem, i o ile w okresie przedwyborczym skarżono się na coś — to na terror endecki, wymierzony przeciwko kandydatom innych stronnictw polskich.

Ale manifestacyjna wartość wyborów wileńskich wzrosłaby była niewątpliwie jeszcze w powagę, gdyby — poza garstką frondujących Litwinów, trzymających się wskazówek Kowna — poszli byli nie częściowo, lecz gremialnie do urny wyborcy białoruscy i żydowscy.

Tymczasem żydzi ruszyli się do wyborów w Wilnie pod koniec dopiero aktu wyborczego, skutkiem podjętych w ostatniej chwili dopiero rokowań z ich przywódcami w Warszawie (czekał na ich powrót). Białorusini podzielili się na dwie grupy: głosujących i bojkotujących głosowanie.

A przecież całą ludność białoruską można było z ednać dla polskiej racji stanu, stwarzając dla niej warunki większej tolerancji, niż za sowieckim kordonem w Mińszczyźnie; tymczasem nawet centralistyczne sowieci — z myślą może stworzenia sobie z tej taktyki broni przeciwko Polsce — patronują np. szkolnictwu białoruskiemu, gdy w Litwie środkowej szkolnictwo to traktowano po macoszemu.

Co się tyczy żydów — ich interes handlowy niewątpliwie przemawia za łącznością z Polską, jako większym i żywszym terenem handlowym. Zrażało ich jednak szczucie endeckie, tak niepodobne do umizgów, któremi ich wabiło Kowno... Wogóle endecka taktyka w Wileńszczyźnie psuła bardzo wytrwale to wszystko, co wobec zagranicy tworzyć mogło poważne dla nas atuty.

Fakt, że mimo to nietylko sami Polacy szli do wyborów — jest tedy zjawiskiem częściowo niweczającym złe skutki endeckiego zatrucia polityki polskiej.

Skład Sejmu

Wilno. (PAT). Wedle obecnych danych skład Sejmu wileńskiego będzie następujący: prawica, złożona z demokratów narodowych i chrześcijańskich, reprezentowana przez centralny komitet wyborczy, 50 członków; centrum, złożone

z rad ludowych, 32 członków; lewica: PSL 15 członków, demokracja 5 członków, Odrodzenie 10 członków, Polska Partia Socjalistyczna 2 członków (tow. inż. Zasławski i tow. adw. Bagiński), Białorusini 2 posłów, razem 34 posłów. Sejm zostanie zwołany prawdopodobnie na 20 stycznia.

Nieznane rezultaty

Wilno. (PAT). Centralny komisariat wyborczy otrzymał dotychczas sprawozdanie z wyniku wyborów w ośmiu okręgach. Dwa okręgi, a mianowicie Komaje i Wasyliski, jeszcze nie nadesłały sprawozdań.

Prasa żydowska o wyborach

Wilno. (PAT). Tutajsza prasa żydowsko-rosyjska podaje sprawozdania wyborcze bez komentarzy. Wszystkie pisma powtarzają za „Unser Tog” relacje z warszawskich obrad delegatów żydów wileńskich Wygodzkiego i Szabada z rządem polskim.

Rezultat z miasta Wilna

Wilno. (PAT) Generalny komisariat wyborczy ogłasza następujący komunikat urzędowy: Ustalony przez okręgowy komitet wyborczy wynik wyborów do sejmiku wileńskiego z dnia 8 stycznia br. w IX tym okręgu wyborczym (miasto Wilno) jest następujący: Ogółem oddano głosów 43 489, co stanowi 54% uprawnionych do głosowania. Po szczególne listy uzyskały mandatów przedstawicieli:

Nr 1 (związek dzierżawców majątków miasta Wilna) 0, Nr 2 (narodowy bezpartyjny polski komitet wyborczy) 0, Nr 3 (polski centralny komitet

wyborczy) 15, Nr 4 (polski związek ludowy Odrodzenia) 0, Nr 5 (PPS Litwy i Białej Rusi) 2, Nr 6 (polski demokratyczny komitet wyborczy w Wilnie) 10. Ogółem mandatów 18.

Co mówią przedstawiciele Ligi narodów o wyborach wileńskich?

Korespondent warszawskiego „Kuryera Porannego” odwiedził w Wilnie członków cudzoziemskiej komisji kontrolującej: Japończyka Tau-tsi. Serba Łasieca i Francuza Hutaine’a. Informacje jego brzmią:

„Delegat japoński, nie dotykając sprawy wyborów, ubolewał nad losem pasa neutralnego, który wskutek braku policyi jest poważnie zagrożony plagą bandytyzmu. Komisja celem zaradzenia złemu chciała teren ten podzielić po połowie, ale sporność linii kolejowej Orany i kilku miast utrudniała dojście do porozumienia.

Łasiec w rozmowie z korespondentem dowodził, iż przyszła demokratyczna czy też monarchiczna Rosja musi pochłoniąć Białoruś, Łotwę, Estonię i Litwę. Stąd uważa wybory za niepotrzebne, krytykuje zbyt szybkie tempo ogłoszenia ordynacji wyborczej i przeprowadzenia wyborów, a stąd wysnuwa wniosek, iż nie wszędzie wybory mogły się odbyć formalnie.

Delegat Francuz wyraził przekonanie, iż przeprowadzenie wyborów bez „okupacji polskiej” dałoby większy procent Litwinów, biorących udział w głosowaniu.

Członkowie komisji kontrolującej w tych dniach wyjeżdżają z Wilna do Kowna w towarzystwie łącznika litewskiego, Bilunasa. Wraz z ich wyjazdem ustana wszelkie stosunki Wilna z Kownem, które delegaci usiłowali nawiązać. Czynili to zresztą niedość ogólnie.”

Uchwalenie zasady związku autonomicznego w sprawie wileńskiej

Nie było noty angielskiej

(Telefoniem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 11 stycznia.

Komitet polityczny Rady ministrów po wysłuchaniu sprawozdania posła w Paryżu Zamoyskiego uchwalił ustalenie ostatecznej zasady polityki rządowej w sprawie wileńskiej. Zasady te idą w kierunku złączenia Litwy z Polską w związku autonomicznym.

Z dyplomacji polskiej

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Prezydent ministrów Ponikowski przyjął dziś posła polskiego w Rydze dra Witolda Jodkę Narkiewicza i posła w Paryżu hr. Zamoyskiego.

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Z dniem dzisiejszym objął urządowanie nowy szef biura prasowego ministerstwa spraw zagranicznych p. Targowski.

Komisje sejmowe

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Komisja skarbowo-budżetowa rozdzieliła między referentów projekty ustaw finansowych, wniesione przez rząd w czasie feryj sejmowych. Dalej komisja przyjęła projekt ustawy o poborze należności ekwiwalentowych w b. zaborze austriackim za r. 1922.

Komisja konstytucyjna obradowała nad sprawą kompetencji ministerstw spraw wewnętrznych i oświaty. Postanowiono departament wyznań religijnych z ministerstwa oświaty przenieść do

ministerstwa spraw wewnętrznych. Dłuższą dyskusję wywołała sprawa nadzoru nad prasą, teatrami i kinami. Zgodnie z opinią referenta posła Halbana postanowiono nadzór oddać ministerstwu spraw wewnętrznych, nie przesadzając prawa ministerstwa oświaty do współdziałania w kontroli nad widowiskami z punktu widzenia kultury i sztuki. Następnie komisja wzywała podkomisję, opracowującą podział okręgów wyborczych, do zakończenia obrad do wtorku.

Ochrona lokatorów

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Komisja prawnicza obradowała nad ustawą o ochronie lokatorów wedle referatu posła Grzędzińskiego. W głosowaniu odrzucono zasadę projektu rządowego z art. 1 o dopuszczalności wolnych umów o najem.

Posel finlandzki w Warszawie

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Z Helsingforsu donoszą: Posłem finlandzkim w Warszawie mianowany został p. Eryk Chostroem.

Film polityczny

POLSKA — POZA GWARANCYĄ

Przewaga Anglii — wzmocnionej ogromnie przez uspokojenie Irlandyi i układ z Ameryką — wycisnęła swe piętno na konferencji w Cannes. Znamię tej przewagi angielskiej noszą na sobie wszystkie uchwały tam powzięte. Zarówno zmniejszenie Niemcom sumy odszkodowań płatnej w r. 1922 zaproszenie Rosyi sowieckiej na konferencję w Genewie, jak wreszcie utworzenie konsorcjum odbudowy Europy wschodniej o kapitale zakładowym 20 milionów funtów szterlingów z siedzibą w Londynie, — wszystko to było spełnieniem dyktatów Anglii.

Najjaskrawiej jednak przejawiała się przewaga Anglii w brzmieniu zawartego w Cannes sojuszu angielsko-francuskiego. Wedle postanowień traktatowych zobowiązała się Anglia na przeciąg lat 10 przyjąć Francję z pomocą, gdyby Francja została bezpośrednio napadnięta przez Niemcy; zobowiązanie to jest dla Anglii dość tanie, gdyż z absolutną niemal pewnością przyjąć można zgóry, że w ciągu najbliższych 10 lat Niemcy nie będą mogli wdać się w wojnę z Francją. Natomiast odrzuciła Anglia wszelką gwarancję za jakiegokolwiek dalsze interesy polityczne Francji, za nietykalność sprzymierzeńców francuskich. Szło tu szczególnie o Polskę, jako najbardziej narażoną na zamysły odwetowe Niemiec. Otóż gdyby Niemcy napadli na Polskę i Francja na mocy konwencji polsko-francuskiej pospieszyła nam z pomocą, wówczas Anglia nie będzie obowiązana do udzielenia Francji jakiegokolwiek pomocy przeciw Niemcom. **Za całość Polski Anglia żadnej nie chce dać rękojmii.** Ani słyszeć o tem nie chcieli angielscy mężowie stanu. O Polskę Anglia zupełnie nie dba: niech się z nami dzieje, co chce.

Takie postawienie kwestyi ze strony Anglii mieści w sobie zarazem ciasne ograniczenie mocarstwowego stanowiska Francji w Europie, a to jest zupełnie zgodne z tradycją angielskiej polityki zagranicznej.

Polsce uzmyslowił ten traktat angielsko-francuski w sposób dobitny, że jedynym sojusznikiem, jakiego dziś mamy, jest Francja i że poza sferą jej rzeczywistego wpływu absolutnie na nikogo w świecie liczyć nie możemy. Ma tedy Polska stanowisko — wobec przewagi angielskiej nad Europą — bardzo trudne i mocno narażone na niebezpieczeństwa.

— o o o —

BURZA W SZKLANCE WODY

Burze polityczne w Polsce posiadają jedną wspólną, a nader znamionną cechę: obfitują w grzmoty i błyskawice, ale pozabawione są zupełnie piorunów.

Ilekróć taka burza polityczna zrywa się w Polsce i ogół w najwyższym napięciu oczekuje Bóg wie jakich następstw, — zawsze wkońcu okazuje się, że to właściwie była tylko burza w szklance wody.

Taksamo przedstawia się świeżo miniona burza o pana Szebeka.

P. Ignacy Szebeko, jako poseł polski w Berlinie, szerzył wśród Niemców ohydne potwarze na Naczelnika tego państwa, które wobec nich reprezentował. Zato został z Berlina odwołany. Tego właśnie p. Szebeka umyślił p. Skirmunt wysłać do Genewy jako drugiego obok prof. Askenazego przedstawiciela Polski w Lidze Narodów. Naczelnik państwa oczywiście odmówił podpisania nominacji p. Szebeki i miał po swojej stronie i prawo i słuszość. Zdawałoby się

zatem, że następstwem tej odmowy będzie dymisja p. Skirmunta, a ewentualnie także prezydenta gabinetu lub całego gabinetu, który kandydaturę p. Szebeki uchwalił. Tak przynajmniej stałoby się w każdym państwie konstytucyjnym. Ale w Polsce... przyszła niespodzianka, która ten zaogniony konflikt zakończyła w sposób operetkowy.

Oto rada ministrów zebrała się ponownie w tejże sprawie. Wbrew wyraźnemu brzmieniu konstytucji, która bez jakichkolwiek ograniczeń zastrzega Naczelnikowi państwa wyłączne prawo wysyłania przedstawicieli Rzeczypospolitej zagranicę, pp. ministrowie wyrazili zapatrywanie, że niewłaściwem było przedkładanie Naczelnikowi państwa do podpisu nominacji urzędnika, wysyłanego czasowo w charakterze delegata rządu i że sprawę tę bez udziału Naczelnika państwa mogła być samoistnie załatwić Rada ministrów. Następnie minister spraw zagranicznych p. Skirmunt złożył deklarację, że samodzielną występowanie p. Szebeki w Lidze Narodów będzie bardzo skrepowane. Po tej deklaracji Rada ministrów postanowiła, aby prezydent ministrów p. Ponikowski zaraz udał się do Belwederu i powołując się na to, że minister spraw zagranicznych już raz przedłożył Naczelnikowi państwa nominację p. Szebeki na drugiego delegata polskiego przy Lidze narodów, podał do wiadomości Naczelnika państwa deklarację, złożoną przez ministra Skirmunta i zapewnił Naczelnika państwa, że p. Szebeko wyjedzie do Genewy tylko tymczasowo, na ściśle określony czas dziesięciodniowy i że w każdym razie ostateczna decyzja we wszystkich sprawach, które rozpatrywane będą przez Ligę Narodów, należeć będzie do pierwszego delegata p. Askenazego.

Prezydent ministrów pojechał do Belwederu i Naczelnik państwa podpisał nominację p. Szebeki na drugiego delegata polskiego przy Lidze Narodów.

I p. Szebeko wyjechał do Genewy...

To się w Polsce nazywa „kompromisowem

załatwieniem sprawy“...

Gdzieindziej służyłoby coś podobnego tylko za temat do farsy lub operetki o szekspirowskim tytule: „Jak się wam podoba“ lub „Wiele hałsu o nic“.

— o o o —

FUNDUSZE PUBLICZNE NA PRYWATĘ PARTYJNĄ

Z dotychczasowych wiadomości o wyniku wyborów w Wileńszczyźnie wypływa z całą pewnością, że endecja nie uzyskała większości mandatów. Większość w sejmie wileńskim będą miały stronnictwa postępowe, które zdobyły sobie nadspodziewane sukcesy. Wśród nich także PPS wykazuje znaczny postęp, gdyż w samym Wilnie zdobyła dwa mandaty sejmowe.

Ta klęska endecji jest tem znamiennejsza, ile że endecja użyła wszelkich możliwych sztuczek demagogii wyborczej: przybrała mylącą nazwę „polskiego centralnego komitetu wyborczego“; agitowała pod szalbierczym hasłem „do Polski“, jakgdyby inne stronnictwa nie dążyły również do przyłączenia Wileńszczyzny do Polski; a co najważniejsza rozporządzała olbrzymimi sumami pieniędzy.

Skąd się wzięły te milionowe fundusze wyborcze endeków?

Oto warszawski „Kuryer Poranny“ donosi o niezwykle skandalicznym ich pochodzeniu. Wedle tego dziennika marszałek sejmowy p. Trąpczyński z pozostałości górnośląskiego funduszu plebiscytowego, wynoszącej 39 milionów marek, dał 14 milionów marek komitetowi partyjnemu endeków wileńskich — 14 milionów marek na partyjną agitację wyborczą.

Jeżeli to prawda, to ustaje w Polsce wszelkie zaufanie do jakichkolwiek akcyj i instytucji ogólnonarodowych.

Jakto? Więc wolno pieniądze składane na cel obrony narodowej sprzeniewierzać na rzecz prywaty partyjnej?

Endecka moralność powiada, że wolno, oczywiście, jeżeli idzie o jej prywatę partyjną.

I to w Polsce uchodzi bezkarnie!.. Stąd nauka, że głupi, kto endekowi powierzy grosz publiczny.

Przed zakończeniem rokowań górnośląskich

Zadawalniające rozwiązanie

Katowice. (PAT) Pisma niemieckie donoszą w sprawie rokowań, iż jest uzasadniona nadzieja zadawalniającego rozwiązania szeregu kwestyj, w których dotychczas nie można było dojść do porozumienia. Prawdopodobnie rokowania te trwać będą jeszcze co najmniej 10 dni. Wedle twierdzeń prasy niemieckiej wyjazd p. Calondera nie nastąpi przed końcem tygodnia.

Konferencja p. Calondera

Katowice. (PAT) Wedle doniesień prasy niemieckiej, prezydent Calonder przyjmował wczoraj w Bytomiu przedstawicieli różnych zawodów ludności niemieckiej, a to nietylko z niemieckiej lecz i z polskiej części Górnego Śląska. Calondera powitał burmistrz Bytomia Lieber i prosił go, aby się wpisał do złotej księgi miasta. Przedpołudniem przyjmował Calonder przedstawicieli handlu i rolnictwa, popołudniu od godziny 4—6^{1/2}

przedstawicieli wolnych zawodów, jak lekarzy, inżynierów, przedstawicieli prasy i gmin religijnych.

Kapitał francuski na G. Śląsku

Katowice. (PAT) Wedle doniesień z Opola w najbliższym czasie ma być utworzoną francusko-polską spółkę węglową w polskiej części Górnego Śląska. Celem tej spółki jest przejęcie pruskich kopalń rządowych. Wedle doniesień „Frankfurter Ztg.“, na początek spółka operować będzie kapitałem w wysokości 500 milionów marek niemieckich, z czego Polacy przyjmą połowę. Ponieważ jednak suma 250 milionów marek niemieckich dla polskich przedsiębiorców przedstawia duże trudności, liczą się z tem, że Francja weźmie na siebie i drugą połowę. „Frankfurter Ztg.“ dodaje, że w ten sposób pruskie kopalnie rządowe będą opalone cakowicie przez kapitał francuski. Kierownikiem spółki ma być hr. Renard.

Projekty ministerstwa oświaty

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu“). Ministerstwo oświaty opracowało następujące projekty: 1) szkolenia dla uczonych, 2) ustawy emerytalnej dla pracowników naukowych nie zajmujących stanowisk państwowych, 3) ustawy o dodatkach do podatków gminnych na cele popierania nauk. Wyznaczono już referentów dla wyszukania gruntu pod schronisko. Do najbliższych zamierzeń nau-

kowych rządu należą: 1) zorganizowanie przy współudziale rzeczoznawców komisji językowej przy ministerstwie oświaty, 2) przygotowanie planu współdziałania w wyprawie naukowej na Polesie, 3) złożenie najbliższej Radzie ministrów gotowego już wniosku w sprawie przystąpienia Polski do instytutu studiów słowiańskich, 4) pertraktacje w sprawie odebrania budynku szkolnego w Batiognies pod Paryżem, 5) zorganizowanie biblioteki wydawnictw naukowych.

Udział Rosyi i Niemiec w odbudowie Europy

W dzień Trzech Króli zebrali się w Cannes, na tylekroć opiewanym „jasnym brzegu” trzej niekoronowani królowie Europy pp. Lloyd George, Briand i Bonomi, aby radzić i decydować o losach naszej części świata. Jak wszyscy królowie, tak i powyżsi trzej faktyczni władcy Europy otoczeni są dworem i to meylejakim, bo złożonym z przedstawicieli samodzielných państw: Belgii (Theunis i Jaspar) oraz Japonii (Ishi i Hajashi), nie licząc kilku tuzinów delegatów, rzeczoznawców, sekretarzy itd. Narady dotyczyły tej samej sprawy, która od maja 1919 tj. od zawarcia pokoju w Wersalu była już przedmiotem obrad z pół tuzina konferencji w rozmaitych miejscowościach, zawsze miłych i ładnych, gdyż przyjemny klimat, no i dobry wikt niewątpliwie oddziaływały dodatnio na umysły dyplomatów, w których ręce wynik wojny złożył decyzję nad przyszłością przeszło 300 milionów ludzi.

Wszystkie konferencje czy Rady najwyższe zajmowały się sprawą — zdawało się — tak prostą, że na pozór dziwnem się wydaje, że wogóle trzeba nad nią radzić. Bo cóż prostszego, jak wyciągnięcie konsekwencji z faktu, że pobite Niemcy mają zapłacić nie odszkodowanie wojenne, broń Boże, tego nikt od nich nie żąda, tylko wynagrodzenie za poczynione przez nich szkody, co z francuska nazwano reparacją? Jest to sprawa zarówno prosta i sprawiedliwa, gdyż faktem jest, że 1) Niemcy częstokroć rozmyślnie i bez istotnej konieczności wskazaanej wojną narobili ogromnych szkód szczególnie w Belgii i w północnej Francji i 2) jako państwo przeszło 60 milionowe z olbrzymim przemysłem mogą i powinny zapłacić.

Tak sprawa przedstawiała się w dokumencie urzędowym, nazwanym traktatem wersalskim, a w rzeczywistości wygiął jej stał się zupełnie inny. Niemcy, uznawszy swój obowiązek zapłaty wynagrodzenia, po zaplaceniu drobnej w stosunku do całości części utknęły, a wśród sprzymierzeńców tj. tych, na rzecz których zapłaty miały być uskutečněne, nigdy nie było zgody ani co do sposobu ściągania rat ani co do ich podziału.

Niezgoda ta zarysowała się szczególnie między Anglią a Francją. Pierwsza nie tylko nie potrzebuje niemieckich pieniędzy czy świadczeń rzeczowych, ale przeciwnie — stała się one katastrofą dla przemysłu angielskiego. Niemcy dla zdobycia pieniędzy fabrykowały i eksportowały masowo, robiąc w dodatku swą niską walutą konkurencję wywozowi angielskiemu; z drugiej strony Niemcy, zapuszczone każdy grosz zarobiony obrócić na reperaturę, nie były w stanie nic kupować i w ten sposób Anglia straciła wielkiego odbiorcę. Skutek przepełnienie magazynów angielskich towarami, ograniczenie produkcji i wzrost bezrobocia. W innym położeniu znajduje się Francja, która jako mało przemysłowo rozwinięta nie dba o niemieckie rynki, a natomiast starała się w najbezwzględniejszy sposób wyzyskać swoje prawa do otrzymania jak największej gotówki i częściowo świadczeń rzeczowych (umowa wiedeńska między Loucheurem i Rathenauem).

Ta rozbieżność interesów angielsko-francuskich na poprzednich konferencjach była poddana różnym próbom skoordynowania — bez rezultatu. Jedyny pozytywny wynik wydała konferencja londyńska w sierpniu z. r., która postanowiła sposób rozdziału otrzymanego od Niemiec miliarda w złocie, ale podział ten skrzywdził Francję na korzyść Anglii i Belgii i stąd nowe powody do tarć i powód — do nowych konferencji. W ciągu dwuletnich blisko narad zwalczały się dwie tezy: angielska, która twierdziła, że reperacje niemieckie są częścią ogólnoeuropejskiego problemu gospodarczego, który może być rozwiązany tylko przy udziale Niemiec i także Rosji, oraz teza francuska, która nie uznawała łączności między reparacjami a położeniem gospodarczym Europy, a w każdym razie stanowczo oponowała dopuszczeniu Niemiec i Rosji jako równouprawnionych partnerów do narad.

Otóż konferencja w Cannes — jak z dotychczasowych relacji można wnioskować — przyniosła sukces tezie angielskiej. Konferencja uznała, że sprawę reperacji niemieckich należy włączyć do kompleksu gospodarczej odbudowy Europy, że w naradach nad tą odbudową Niemcy i Rosja mają głos i że aż do rozwiązania tego zagadnienia Niemcy otrzymują moratorium

— pod pewnymi warunkami — tj. odroczenie zaplacenia zapadających w styczniu i lutym br. rat. Stanowisko Niemiec dojechało już do rozstrzygnięcia w tym stopniu, że — jak telegramy doniosły — Rathenau już jest w drodze do Paryża, gdzie będzie czekał wezwania do przybycia do Cannes.

Rzecz oczywista, że Francja nie bez ceny zgodziła się na to ustępstwo. Zarówno na poprzednich konferencjach w Europie jak i na konferencji dla rozbrojenia w Waszyngtonie Francja ciągle wskazywała na to, że byłaby gotowa do ustępstw wobec Niemiec, gdyby Anglia przez zawarcie formalnego sojuszu dała jej gwarancję bezpieczeństwa przed zamysłami rewanżowymi Niemiec. Należy pamiętać, że sojusz taki po zawarciu traktatu wersalskiego został zawarty między Francją, Anglią i Ameryką, ale wskutek odmowy ratyfikacji traktatu przez senat amerykański i wskutek ustąpienia Wilsona Ameryka sojuszu tego nie uznała, co też Anglię zwoleńiło od dotrzymania zobowiązań. Francja ciągle wracała do tego tematu i teraz cel swój — przynajmniej na papierze — osiągnęła, otrzymawszy od Lloyd'a George'a przyrzeczenie pomocy w tej formie, w jakiej ją otrzymywała w r. 1914.

Można więc, o ile dalszy przebieg konferencji nie przyniesie jakichś niespodzianek (jedną z nich może być upadek Brianda), sprawę reperacji niemieckich uważać za załatwioną. Ważniejszą i donioślszą w skutki jest sprawa uznania rządu sowieckiego i zaproszenie go na konferencję europejską. Czwarty rok Lenin rządzi Rosją; w ciągu tego czasu, obok zupełnego niepowodzenia w dziedzinie polityki wewnętrznej, należy zanotować wielki jego tryumf w dziedzinie polityki zagranicznej. Lenin i Czicherin podtrzymali smutnej pamięci tradycję dyplomacji rosyjskiej; jak w swoim czasie Nesselrody, Górczakow i Ignatiew wodził całą Europę za nos, to samo potrafili sztandarowi mężowie bolszewizmu. Pierwszy tryumf odniosła dyplomacja Lenina, gdy na wiosnę 1920 r. Anglia, a za nią reszta Europy oprócz Francji, bez żadnej rekompensaty złożyła blokadę nad Rosją; drugim jeszcze większym tryumfem było dopuszczenie Krasina w Londynie a Worowskiego w Rzymie do układów nazywanych handlowymi, a w rzeczywistości o wysoce politycznym — jak rezultat ukazał — znaczeniu. Trzecim tryumfem było uznanie stanowiska Rosji w Azji Mniejszej, gdzie sowieci przez zawarcie umów z Angorą i Persją przypomniały Anglii starą na tym terenie rywalizację i zmusiły ją do kontynuowania układów i zawarcia umowy z Krasinem. Czwartym tryumfem był szereg umów handlowych i politycznych z Polską i państwami skandynawskimi, które otworzyły Rosji „okno na zachód” tj. przysięp do morza Bałtyckiego. Ukoronowaniem tego tryumfalnego pochodu jest obecna uchwała w Cannes, która uznaje politycznie obecną Rosję, dopuszcza ją do równorzędności w sprawach europejskich i przewiduje — zaproszenie Lenina na konferencję w Genui. Co do ostatniego punktu przynosi paryski „Bon Soir” charakterystyczną wiadomość: oto Lloyd George miał oświadczyć, że na przyszłej konferencji gospodarczej (możliwie w Pradze) nie chce mieć do czynienia z drugorzędnymi delegatami rosyjskimi, ale z samymi Leninem i Trockim!

Będzie to jednym z największych przełomów w dziejach ludzkości, gdy w Genui przy jednym stole zasiądzie Lenin, który podobno wybiera się do Genui, z reprezentantami skrajnie kapitalistycznych państw, jak Francja i Anglia! Jaka duma będzie rozpierała piersi tego ekskonspiratora, gdy jako równy z równym będzie się układał z największymi potęgami tego świata! I za jaką to cenę? Obietnica zapłaty długów carskich jest drobnostką wobec ustępstw już uczynionych i jeszcze nieskończone większych w przyszłości na rzecz kapitalizmu zachodnio-europejskiego, który przecież nie dla Rosji nie dla idei wda się w tak ryzykowny eksperyment. Po prostu Anglia potrzebuje rosyjskich rynków i rosyjskich surowców; Francja chce wydobyć swe miliardy; Ameryka chce handlować we wschodniej Syberii — czy wszystko to może się odbyć w „ustroju komunistycznym”, jakim rzekomo sowieci rządzą w Rosji?

Będzie to — niepiękne zresztą — ustępstwo od programu, co trzeba przyznać ważny krok na drodze wejścia w stosunki międzynarodowe.

bez których nawet rząd sowiecki żyć nie może. Lenin tryumfuje na zewnątrz, ale wewnątrz zacierają ślady swej rewolucyjnej przeszłości, o ile wogóle jeszcze coś z niej zostało.

H.

Uniwersyteci Ludowy im. Lenina i Komisja oświatowa FPS w Krakowie urządzią w czwartek 12 bm. w sali Związku Stowarzyszeń robotniczych (ul. Dunajewskiego 5, II p.)

WIECZÓR HUMORU I PIEŚNI

z udziałem p. Ordynskiej, pp. K. Trojanowskiego, G. Sensowskiego i Cz. Kadena, oraz chóru Lpini Robotniczej.

Początek o godz. 7 wieczór. — Po koncercie tańce. Stroje spacerowe. Wstęp 150 mk.

Sprawy partyjne

Zgromadzenie ludowe w Trzebini odbędzie się w niedzielę 15 stycznia o 10 przedp. w sali Sokoła. Przemawiać będą pos. tow. Daszyński i delegatka organizacji kobiet z Krakowa.

Do Komitetów miejscowych PPS w Zachodniej Małopolsce. W myśl uchwały CKW wzywa się wszystkie Komitety, by nadesłały zgłoszenia po nowe legitymacje i znaczki partyjne, które można otrzymać w Komitecie obwodowym, płacąc za nie z góry. Legitymacje wraz z 2 deklaracjami nabycia można w cenie 50 mk za sztukę.

Wzywamy również poraz ostatni te Komitety, które mimo tylokrrotnego wezwania dotąd sprawozdań kasowych i z działalności nie nadesłały, by zechciały to bezzwłocznie uczynić, gdyż w przeciwnym razie zostaną inną drogą do tego zmuszeni.

Przesyłki pieniężne adresować: Jan Malisz, Sekretariat Komitetu Obwodowego PPS, Kraków, Dunajewskiego 5.

Z TEATRU

Bagatela: „Cierpki owoc”, komedia w 3 aktach Roberta Bracco.

„Cierpki owoc” Roberta Bracco ma podobny temat, jak „Jes enne skrzypee” Surguczowa: odwrócenie się w młodym człowieku uczucia od starszej ku młodszej, wprowadzenie nie od matki ku córce, jak w owej sztuce rosyjskiej, lecz od starszej ku młodszej siostrze. I tu i tam rezygnacja kobiety starszej na rzecz dziewczęcia. Ale jaka różnica w traktowaniu tematu! Rosyjski autor zrobił z niego tragedję, włoski komedję. Rosjanin wziął sprawę miłosną dojrzałej kobiety seryo i ponuro, Włoch lekko i wesoło.

Tytuł swój zawdzięcza „Cierpki owoc” temu, że autor wpłatał do tej komedji zaloty starszego jegomościa do młodzieńczej dziewczynki, udaremnione przez starszą, zamężną za starym przykiem siostrę, panią Matyldę, która Zosię ratuje przed podobnem do swojego małżeństwem kosztem własnego szczęścia, gdyż kochanek Matyldy staje się narzeczonym Zosi. Pełna pikantnych powiedzeń i sytuacji oraz komicznych epizodów, prowadzona jest akcja tej komedji z werwą i humorem.

Rolę Matyldy grała p. Bruczowa: w pierwszym akcie szczęśliwie oddała zdenerwowanie po pierwszym tete a tete z kochankiem, wzdurzoną ośchłość względem męża niedołęgi, w drugim akcie mniej się jej udało udawanie podlotka w przebraniu, ale zato w akcie trzecim, w ogromnie gustownej toalecie balowej, świetnie odegrała moment bolesnej rezygnacji, dyskretnie zaznaczając go gestem i akcentem, przebijającym poprzez tłum konwenansu. P. Solarski jako młodzieńcki kochanek, p. Irena Pobóg w roli pensjonarki Zosi, p. Dobrzański jako komiczny mąż-niedołęga i p. Fritsche początkowo jako podstarzały amator dziewczęcych wdzięków, potem jako reżoner sztuki — stanowili zespół doskonale zgrany.

E. H.

NADESLANE

Już się ukazała legenda dramatyczna Au-skiego „DYBBUK” w przekładzie J. Joelona i J. Rottersmana, z komentarzem J. Joelona 55 i jest do nabycia we wszystkich księgarniach.

KRONIKA

Kraków, 12 stycznia.

Nowe linie tramwajowe i autobusowe w Krakowie

Jak się dowiadujemy, krakowska spółka tramwajowa przystępuje z wczesną wiosną do budowy nowej linii kolei elektrycznej, długości przeszło 5 km. Nowa linia łącząc będzie Łobzów z rogatką mogiłą. Biec ona będzie częściowo linią Nr 5 od rogatki mogiłskiej do głównej poczty, potem od głównej poczty przez Mały Rynek do kościoła Maryackiego. Stąd zaś przebudowanym torom obecnej t. zw. linii Nr 2 do Parku krakowskiego. Tutaj urządzona będzie wielka pętlica, bo licząca przeszło 2 km., a biegnąca od Parku krakowskiego nową ulicą wytyczoną obok ul. Konarskiego i Urzędniczej do kościoła Misyonarzy na Czarnej Wsi. Przy kościele skłęci linia w stronę szkoły łobzowskiej i wróci ul. Kazimierza Wielkiego pod Park krakowski. Na przestrzzeni od Parku krakowskiego do ul. Kazimierza Wielkiego budowę nowej linii uprzedzi poprowadzenie nowej ulicy. Nowa ta linia już w jesieni b. r. będzie oddana do użytku publicznego. Ponadto przystępuje krakowska spółka tramwajowa dzięki inicjatywie swego dyrektora Fischera do uruchomienia dwóch linii autobusowych. W miejsce linii Nr 4, która przestanie istnieć, krążyć będą autobusy na przestrzeni od cmentarza rakowickiego przez ul. Lubicz, Basztową, Dunajewskiego, Podwale i Wolską przez Błonia do drogi wiodącej na Wolę Justowską, poczem ruch będzie skierowany przez ul. Królowej Jadwigi na Zwierzyńcu, przez ul. Kościuszki, Zwierzyniecką i Podwale. Na tej linii kursować będą w zwykłe dni 4 autobusy, w niedziele zaś i święta zwiększy się ta liczba do sześciu. Pięć autobusów będzie t. zw. parterowych na 20 pasażerów, a jeden na próbę piętrowy, mogący pomieścić 30 osób. Bilety jazdy tramwajami będą upoważniały do przesiadania na autobusy i naodwrot. Cena jazdy w całym Krakowie na wszystkich liniach będzie jednakowa. Nowe wozy tramwajowe potrzebne do uruchomienia nowej linii są częściowo zamówione w fabrykach, częściowo zaś są już w budowie w warsztatach krakowskiej spółki tramwajowej. Autobusy zaś wkrótce przybędą do Krakowa z zagranicy i jest nadzieja, że linia autobusowa zostanie uruchomiona już z początkiem wiosny.

Budowa tych nowych arterij ruchu pociągnie za sobą wielkie ożywienie w rozbudowie naszego miasta, szczególnie w miejscach upatrzonej na kolonie przyszłych osiedli urzędniczych. Również z zadowoleniem powitają mieszkańcy Krakowa połączenie miasta z cmentarzem rakowickim oraz z Wolą Justowską, brak bowiem tych linii dawał się dotkliwie uczuć ludności.

Pokrzywdzenie emerytów. Z kół emerytów państwowych otrzymujemy następujące zale: Uchwalony przez Sejm 28 lipca 1921 r. statut emerytalny dla pracowników państwowych w artykule 56 mówi: „Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1921 r.“. Ustęp trzeci tegoż artykułu brzmi. „Rada Ministrów może jednak w drodze rozporządzenia odroczyć termin wejścia niniejszej ustawy w życie na niektórych obszarach Rzeczypospolitej, nie dalej jednak niż na trzy miesiące od terminu, wskazanego w ustępie pierwszym tego artykułu“. Tak brzmi uchwała Sejmu. Rząd atoli milcząco robi to, co uważa dla swoich potrzeb za stosowne, nie słusze się jednak do uchwalonych ustaw, bo od uchwały cytowanej ustawy dobiega już pół roku, a od terminu wejścia w życie tej ustawy minęło już z końcem grudnia ub. r. trzy miesiące, a wykonanie ustawy statutu emerytalnego stanęło na martwym punkcie.

Wobec tego, że rząd wcale nie stara się o przyspieszenie wykonania ustawy i zlagodzenia nędzy ginącym z zimna i głodu emerytom, ci ostatni zwracają się do Wysokiego Sejmu z prośbą o interwencję u rządu, celem przyspieszenia pełnych wypłat pensyj emerytalnych, wdowich i sierocych. Zaliczki na płace emerytalne nie wystarczają nam ani na codzienny opał i ogrzanie ziębniętych starców i sierot, a o najskromniejszem odżywianiu się mowy być nie może. Na tej drodze zwracamy się do posłów naszych z usilną prośbą, by zajęli się sprawami emerytów, wdów i sierot po pracownikach państwowych, gdyż położenie ich jest rzeczywiście rozpaczliwe.

Wycieczka japońska w Krakowie. Wczoraj przybyła do Krakowa po zwiedzeniu Górnego Śląska wycieczka japońska w następującym składzie: księżkę Sataro-Tatahashi, attache wojskowy przy po-

selstwie japońskiem w Berlinie, pułkownicy Kashi. Araki i Janai oraz major Kawamura. Towarzyszył im oficer wojsk polskich. Wycieczka zwiedziła Wawel.

Z teatru J. Słowackiego. „Czysty interes“ Kiedrzyńskiego, bezpośrednio po wystawieniu w warszawskim Teatrze Małym, wprowadza teatr J. Słowackiego w sobotę. Tytuł ten, pomyślany ironicznie, daje wyobrażenie o środowisku i treści komedii, której okrasą jest komieczna figura bogacza wojennego Jana Kordelasa, którą wykona p. Symborski. W sztuce bierze udział p. Adwentowicz w roli komedijowej. W rolach kobiecych wystąpią pp. Modzelewska Marya, Nosarzewska, Ordyńska, w męskich pp. Guttner i Kustowski. Reżyseruje M. Jednowski. Dzisiaj we czwartek „Sasiadka“ Jaroszyńskiego.

Z teatru Bagatela. „Cierpki owoc“ będzie grany codziennie do niedzieli włącznie. W sobotę popoł. „Damy i huzary“ po cenach o 70% tańszych dla dzieci i młodzieży po raz ostatni.

Miejski teatr Opera i Operetka. Dziś „Odmłodzony Adolar“, który stale zapełnia widownię teatru. Jutro „Carmen“, opera Bizeta w obsadzie premierowej.

Z teatru Nowości. Premiera „Księżniczki fox-trotta“ odbędzie się w przyszłym tygodniu. W wesolej tej i pięknej operetce R. Stolza w głównych rolach wystąpią pp. Czernekówna, Kamińska, Wesołowski, Woliński, Piłarski, Kaczorowski, Jankowski i inni. Zupelnie nowa wystawa i ewolucje układu J. Ciesielskiego przyczynią się w wielkiej mierze do uświetnienia tej przemijającej operetki. Dziś we czwartek „Słowik hiszpański“, operetka Falla, a w piątek wesola i dowcipna „Urszula“.

Występ Jadwigi Mrozowskiej, ostatni w Krakowie przed powrotem świetnej artystki do Włoch, odbędzie się ze współudziałem Z. Ordyńskiej, T. Białkowskiego, B. Walewskiego i Tomińskiego jutro (piątek) o godz. 8 wieczór w sali Instytutu muz. (św. Anny 2). Cały dochód przeznaczyla znakomita artystka na rzecz krakowskiego Związku literatów. Bilety w księgarni Krzyżanowskiego, A—B.

Koncert Zofii Kulczyńskiej, zapowiedziany na niedzielę 15 bm., obudził żywe zainteresowanie. Młoda pianistka, dorównująca swą grą pierwszorzędnym mistrzom sztuki fortepianowej, wykona bogaty program zawierający utwory Chopina, Liszta, Paderewskiego, Bacha i inne.

Wieczór muzyczny Związku muz. pedagogicznego odbędzie się w sobotę 14 b. m. w sali Instytutu muz. (św. Anny 2) pod artystycznym kierunkiem prof. dra Józefa Reissa. Będzie to pierwszy koncert z cyklu wieczorów, którymi Związek zamierza propagować muzykę nowoczesną. W programie kompozycje Szymanowskiego, Zarębskiego, Różyckiego i Fitelberga w wykonaniu pp. S. Lipskiego, dra Rawicza i dra Hermana. Wieczór poprzedzi prelekcja prof. dra Jachimeckiego.

Dzisiejszy koncert Askenazego rozpocznie się o godz. 8 wieczór w sali Starego Teatru. Pozostałe bilety do nabycia w księgarni Krzyżanowskiego oraz od godz. 7 wieczorem przy kasie w Starym Teatrze.

Reduta prasy, zapowiedziana na dzień 1 lutego, wzbudza coraz większe zainteresowanie szerokich sfer naszego miasta. Napływ zgłoszeń o zaproszenia jest niebylewały liczny, z czego można wnioskować, że i w tym roku reduta prasy będzie najwspanialszą zabawą w całym karnawale.

II Czarna kawa. W niedzielę w restauracji hotelu Saskiego Czarną kawę Syndykatu dziennikarzy krakowskich uświetni występ najwybitniejszych artystek i artystów operowych i operetkowych.

W krakowskim Towarzystwie technicznym, ul. Straszewskiego 28, wygłosi w piątek 13 stycznia o godz. 7 wieczór dr Henryk Wielowiejski referat na temat: „Zużytkowanie demobilu armii“.

Z powodu śmierci Zygmunta Sarneckiego Związek literatów przesłał na ręce Wdowy pismo kondolencyjne. Z lokalu Związku powiewa żałobna flaga. W przyszłym tygodniu odbędzie się w Związku prelekcja prof. dra Macjana Szytkowskiego o twórczości literackiej ś. p. Zmarłego. W dzisiejszym pogrzebie przemówi przed gmachem teatru im. Słowackiego imieniem Związku literatów prof. dr Józef Flach.

Nauka gotowania dla pań. Gotowania w 30 lekcjach nauczyć się można na kursie dla pań z inteligencji, który rozpocznie się 23 stycznia w miejskiej szkole gospodarstwa domowego w godzinach popołudniowych. Wpisy odbywają się codziennie między godz. 12 a 4 w kancelaryi szkoły, ul. Pędzichów 13, podwórze II. Liczba uczennic ograniczona.

Sprostowanie. W związku z notatką o „Nowej Sztuce“, umieszczoną niedawno w „Naprzodzie“, proszę nas p. dr Leon Chwistek o zaznaczenie, że nie zmienił bynajmniej swego stanowiska w sto-

sunku do zagadnień artystycznych, o czym świadczy jego artykuł o architekturze, umieszczony w tym numerze „Nowej Sztuki“.

Znowu kradzież z przedpokoju. Wczoraj niewysledzeni sprawcy dostali się do zamkniętego mieszkania p. Alfreda Romiszewskiego przy ul. Smoleńsk 10 i skradli z przedpokoju garderobę wartości 80.000 mk.

Usiłowane samobójstwo. W zamiarze samobójczym wypił wczoraj kwasu solnego Karol Janca monter z zawodu, zamieszkały przy ul. Aryańskiej 15. Lekarz pogotowia po zastosowaniu środków zaradczych, przewiózł desperata do szpitala św. Łazarza. Powód rozpaczliwego kroku niezany.

Podejrzany osobnik. Na głównym dworcu kolejowym w Krakowie przytrzymały organa policji niejakiego Franciszka Hebdę l. 25, który walczył się wśród podróżnych, oferując im na sprzedaż imitowane pierścionki po 500 mk. Przy tej sposobności wyszło na jaw, że Hebda poszukiwany jest listami gończymi przez sąd okręgowy karny, oraz wojskowy sąd w Krakowie za różne przestępstwa.

Nieudały wyjazd. Na dworcu kolejowym w Krakowie rozpoznał wczoraj p. Goldberger 15 letniego Barucha Kupfermana, który skradł mu przed kilkoma dniami garderobę wartości 50.000 mk. Kupferman usiłował właśnie ulotnić się z Krakowa, w czym przeszkodził mu jednak okradziony, oddając go w ręce policji.

Obławy na kieszonkowców. Wobec powtarzających się od dłuższego czasu licznych kradzieży kieszonkowych, ekspozytura urzędu śledczego „pod Telegrafem“, zarządziła w ostatnich dniach szereg obław na kieszonkowców. Aresztowano kilkunastu wyrostków trudniących się zawodowo kradzieżami kieszonkowymi. Podczas ostatniej obławy we wtorek wpadło w ręce policji znowu sześciu „ptaszków“.

Kradzież kieszonkowa. Podczas jazdy tramwajem na linii Nr 1, skradziono kupcowi Abrahamowi Kornitzerowi, z kieszeni kamizelki złoty zegarek z łańcuszkiem wartości 300.000 mk.

— o o o —

Ostatnie dwa dni, największa atrakcja w Krakowie p. t. Walka o testament. — Galowe przedstawienie w cyrku Baary. — Pantominy. — Menażerya. — Akrobaci. — Gimnastycy. — Sztukmistrze. — Balet. — Występ słynnego Harry Peela w kinoteatrze „Sztuka“ Hotel Saski.

— o o o —

Z POLSKI

Konsulem polskim w Rewlu został mianowany p. Antoni Swierżbiński.

Kroclowa defraudacja. W sądzie wojskowym w Warszawie rozpoczęła się wczoraj rozprawa przeciw podchorążemu Alfredowi hr. Łubieńskiemu vel Janowi Zawidowskiemu z komisji likwidacyjnej I. Armii o sprzeniewierzenie 300.250 i 155 tysięcy marek, którego dopuścił się jako oficer kasowy magazynu etapowego I. armii. Przywłaszczenia tych pieniędzy dokonał Zawidowski w ciągu czterech dni, a wielkie te sumy roztrwonil częściowo w restauracji hotelu Saskiego, częściowo w leśniczówce za Belwederem w towarzystwie oficerów, artystów i dam z półświatka. Z. odpowiada z więzienia, rozprawom przewodniczy szef sądu, pułk. Dr Daniłowicz, prokuraturę zastępuje podprokurator mjr. Jan. czewski, obrona spoczywa w rękach adwokata dra Hofmoki-Osadowskiego. Rozprawa potrwa dwa do trzech dni.

Niedbalstwo na dworcu w Goleszowie (Śląsk Cieszyński). Piszę nam: Od czasu podwyższenia taryf osobowych większość jadących z Goleszowa i okolicy do Cieszyna (na Bobrowkę) siada do pociągu na przystanku przy fabryce, mało natomiast na dworcu, ponieważ w przystanku płaci się 40 marek, a z dworca 80 marek. Toteż służbowy urzędnik najczęściej nie dba, czy ktoś przy okienku kasy stoi lub nie. Taki wypadek miałem 5 bm. o godz. 4 popoł. Chcąc jechać do Cieszyna, przyszedłem na dworzec i stanąłem przy otwartym okienku. Po dłuższym czekaniu usiadłem obok, w nadziei, że może ktoś przyjdzie, nikt jednak nie przychodził, stanąłem znowu przy okienku, wreszcie pociąg nadchodzi, ja głośno wołam o bilet i pomimo, że kilku urzędników kręciło się, nikt biletu nie dał. Wobec tego musiałem wsiąść bez biletu, zaco konduktor ukarał mnie 400 mk. tak, że zapłaciłem za miast 80 mk. 480 mk. Kiedy wobec konduktora zlorzeczyłem, współsiedzący potwierdzali, że to tak na dworcu w Goleszowie bywa. Po powrocie udałem się do naczelnika stacji, któremu wytkałem, że nie mogę płacić za oudze zawnie nie. Naczelnik tłumaczył mi, że miałem „klupać“. Otóż jeżeliby należało „klupać“ to powinna ko-

lej to ogłosić, gdyż nieraz widziałem, jak się urzędnik złościł, gdy „klupano”. W ten sposób sprawa nie jest jednak załatwiona, bo o ile uznać należy, że kolej karze jadących bez biletu, o tyle nie można się zgodzić, aby za czyjeś niedbalstwo inny płacił. Kolej powinna pieniądze poszkodowanemu zwrócić, a niedbalstwo usunąć.

— 000 —

Z ZAGRANICY

Była cesarzowa Zyta przybyła wczoraj z Madrytu do Paryża i natychmiast odjechała do Szwajcarii.

— 000 —

REPERTUAR

Teatr im. Jul. Słowackiego

Czwartek: „Sasiadka” Jaroszyńskiego.

Piątek: „Jesienne skrzypce”.

Sobota: „Jesienne skrzypce”.

Teatr „Bagatela”

Czwartek: „Cierpki owoc”.

Piątek: „Cierpki Owoce”.

Sobota popoł.: „Damy i Huzary” dla dzieci ceny niższe — wiecz.: „Cierpki owoc”

Miejski teatr: opera i operetka

Czwartek: „Odmłodzony Adolar”.

Piątek: „Carmen”.

Operetka w Nowościach

Czwartek: „Słowik Hiszpański”.

Piątek: „Urszula”.

Sobota: „Cnotliwa Zuzanna”.

Niedziela popoł.: „Urszula” — wiecz.: „Urszula”.

Wykłady Związku Literatów w Domu artystów (plac św. Ducha)

Początek o godz. 8 wieczór.

Niedziela 15 bm.: prof. dr. Józef Flach: „Kobieta w oświeceniu literatów” (od klasyków i romantyków do — futurystów).

Kollegium wykładów naukowych (Rynek gł. Linia A. B. L. 39)

Czwartek: dr. Adolf Klęski: Sugestia jako czynnik społeczny.

Miejskie Muzeum Przemysłowe, Smoleńsk 9. odczyty publiczne ilustrowane obrazami świetlnymi zapomocą epidiaskopu:

Początek odczytów o godz. 7 wieczór. Wstęp 30 mk.

Czwartek, 12 bm.: Dr. Mieczysław Jeżewski: Specjalna teoria względności (wykład popularny).

Kabaret w „Odrodzeniu” (ul. Sławkowska 30)

Całkowicie nowy program. Występ pierwszorzędnymi siłami kabaretowymi. — Początek o godzinie 11 i pół wieczór.

Posiedzenie Rady Ligi narodów

Genewa. (PAT) Pierwsze posiedzenie sesji Rady Ligi narodów zostało otwarte we wtorek o godz. 15 min. 30 pod przewodnictwem Hymansa. Posiedzenie było publiczne. Otwierając posiedzenie, Hymans wygłosił mowę, w której złożył hołd pamięci zmarłego w Moskwie członka komisji sanitarnej Ligi narodów. Po przystąpieniu do porządku dziennego delegat francuski Hanotaux wystąpił z życzeniem przed użyciem działalności komisji mianowanej Ligi narodów. Wniosek został przyjęty. Sir Eyk Drummond, sekretarz generalny Ligi, zakomunikował, że drugie zgromadzenie plenarne Ligi narodów i trybunału nieustającego sprawiedliwości międzynarodowej zbierze się w Hadze dn. 30 bm. Przedstawiciel Włoch Imperiali złożył wniosek wystania do rządu Stanów Zjednoczonych pisma, dotyczącego pewnych spraw z zakresu blokady, po czym posiedzenie zostało zamknięte i Rada Ligi narodów rozpoczęła w tym samym składzie członków narady prywatne.

Następne posiedzenie odbędzie się w środę rano.

Podczas obecnej sesji: Rady Ligi Francję reprezentować będzie Hanotaux w zastępstwie Bourgeois. Skutkiem pobytu Ba'foura w Waszyngtonie Anglię reprezentować będzie Cecil Harmsworth, parlamentarny podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych. Wellingtona Koo zastępować będzie Mang, chiński minister pełnomocny w Rzymie.

Inni członkowie Rady są cisami, co na sesjach poprzednich.

Zgodnie z powziętą decyzją przewodniczyć będą kolejno wszyscy członkowie Rady, według porządku alfabetycznego, a więc obecnej sesji przewodniczyć będzie Hymans, następnie delegat Brazylii da Cunha, następnej delegat chiński itd. Jak się zdaje, obecna sesja potrwa 10 do 15 dni.

Polska a układ gwarancyjny angielsko-francuski

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”).

Warszawa, 11 stycznia.

Z Paryża donoszą: Korespondent ag. Havasa w Cannes donosi, że o ile Francja zawrze z Anglią układ gwarancyjny, Francja musi uzyskać bezpieczeństwo na wschodzie Europy. Bez względu na to, czy układ gwarancyjny będzie rozszerzony na Polskę, czy ją ominie, Francja będzie w dalszym ciągu związana z Polską konwencją wojskową, analogiczną do konwencji francusko-belgijskiej.

Oprócz tej konwencji Francja zawrze z Polską jeszcze inne układy.

(PAT) Cannes, 11 stycznia.

Układ gwarancyjny, omawiany przez ministrów mocarstw sprzymierzonych, odnosi się wyłącznie do sprawy ataku niemieckiego na Francję, jednakże stan terytorjalny Polski byłby zagwarantowany układem ogólniejszym, zawierającym zobowiązania wszystkich mocarstw, które podpiszą układ nieatakowania się wzajemnego.

Delegacja niemiecka w Cannes

Paryż. (PAT). Niemiecka delegacja przybyła we wtorek do Paryża o godzinie 11:10 przed południem. Zaraz po przybyciu wręczono jej telegram Rady najwyższej, zapraszający ją w słowach uprzejmych do Cannes. Wobec tego delegacja niemiecka zaraz po południu wyjechała do Cannes. Delegacja przyjeżdża będzie w Cannes dzisiaj w południe przez Radę najwyższą.

Tajne instrukcje dla Rathenaua

Berlin. (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu połączonych komisji żądał nacjonalistyczny poseł od rządu udzielenia informacji w kwestyi instrukcji udzielonych Rathenauowi i delegacji niemieckiej na konferencję w Cannes. Minister finansów Hermes oświadczył, iż informacji tych udzielić nie może.

Obawy francuskie przed atakiem niemieckim na Polskę

Paryż. (PAT). Korespondent „Journala” w Cannes komunikuje: Koła francuskie przewidują, że Niemcy mogłyby usiłować zrealizować swoje marzenia wojenne nie na zachodzie, lecz na wschodzie i rzuciłyby się wtedy na Polskę. Korespondent zauważa, że Anglia i Francja powinny w tym wypadku być w możności zapobieżenia niebezpieczeństwu i dodaje, że Briand ma nadzieję, iż zdoła przekonać Lloyda George’a.

Ile Niemcy mają zapłacić

Paryż. (PAT). Dzienniki donoszą z Cannes, że konferencja ustaliła definitywną sumę, jaką Niemcy mają zapłacić w roku 1922, to jest 720 milionów marek w złocie.

Konferencja gospodarcza w Genui

(PAT) Cannes, 11 stycznia.

Komitet międzysojuszniczy pod przewodnictwem Loucheux ustalił tekst zaproszeń na konferencję w Genui dla poszczególnych państw. Specyjalnym zawiadomieniem zwraca się uwagę rządowi sowieckiemu na znaczenie gwarancji żądanych przez Radę najwyższą. Komitet wypracował memoriał prac ekonomicznych i finansowych którego pierwszy punkt zawiera przyjęcie warunków, wymienionych w rezolucyi Rady najwyższej z dnia 6 bm.

Rada najwyższa zbada propozycję komitetu i ustali liczbę państw, które mają być zaproszone na konferencję.

Cziczeryn proponuje Londyn zamiast Genui

(PAT) Cannes, 11 stycznia.

Cziczeryn wystosował radiotelegram do Rady najwyższej, w którym żąda, aby konferencja gospodarcza odbyła się w Londynie a nie w Genui. Żądanie to, jak słychać w kołach koalicyjnych, zostało bez odpowiedzi.

Przenoszenie oficerów do rezerwy

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Druga lista oficerów rezerwowych zostanie ogłoszona w połowie stycznia.

Po ratyfikacji ugody angielsko-irlandzkiej

Dublin. (PAT). Collins domaga się rozwiązania Dail Eireannu i postawi wniosek przeprowadzenia wyborów po ustaleniu prowizorycznego rządu. Już o Dail Eireannu będzie obradował nad sprawą utworzenia władzy wykonawczej.

Przegląd gospodarczy

Kurs marki w Pradze i Budapeszcie

Praga, 11 stycznia. (PAT). Warszawa 2 02 1/2 — 2 62 1/2, marka polska 1 82 1/2 — 2 42 1/2.

Budapeszt, 11 stycznia. (PAT). Markę polską notowano dzisiaj w oficjalnym handlu walutami 20—21.

— 000 —

Telegramy giełdowe

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Waluty: Dolar Stanów Zjednoczonych gotówka trans. 2310, 2825, sprzedaż 2815 kupno 2780 Franki francuskie gotówka trans. 239, 23450, Funty szterlingi gotówka trans. 11925, sprzedaż 11925, kupno 11850, Korony czeskie gotówka trans. 46, Gdańskie czek trans. 1625, 1680, Berlin czek trans. 1650, 1685, 1690, sprzedaż 1685, kupno 1650, Londyn czek trans. 11960, 12000, Nowy Jork czek trans. 2815, 2825, Paryż czek trans. 235, 236, Praga czek trans. 47, Wiedeń czek trans. 4275, 4250, sprzedaż 4250, kupno 4150.

Wiedeń (PAT) Kurs dewiz. Amsterdam 248450, Zakręb 226050, Belgrad 9040, Berlin 385950, Bruksela 52480, Budapeszt 110350, Chrystiania 106475, Kopenhaga 131175, Londyn 28690, Medyolan 29190, Nowy Jork 773, Paryż 55980, Praga 10922, Sztokholm 165470, Warszawa 244, 246, Zurych 131025, Dolar 6698, Belgijskie 51780, Bułgarskie 4195, Niemieckie 3847, Polskie 239, 241, Rumuńskie 5270, Szwajcarskie 189475, Czeskie 10872, Węgierskie 110350.

Zurych (PAT) Końcowe kursy dewiz. Berlin 285, Holandia 18975, Nowy Jork 516, Londyn 2180, Pa-

ryż 4250, Medyolan 2215, Bruksela 4075, Kopenhaga 10225, Sztokholm 12350, Chrystiania 8050, Madryt 7710, Buenos Ayres 170, Praga 835, Budapeszt 085, Zakręb 180, Warszawa 017, Austriackie stempowane 009.

Giełda krakowska z 11 stycznia

Waluty i dewizy.	Waluta markowa				
	Gotówka (banknoty)		Czeki, przekazy i waluty		
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż	Transakcja
Dolary St. Zjed.	2700—	2850—	2700—	2850—	—
Franki franc.	220—	230—	225—	235—	—
„szwajc.	—	—	—	—	—
Funty szterlin.	—	—	—	—	—
Marki niemiec.	1550	17—	16—	17—	1660
Korony austr.	—41	—45	—41	—45	—43
„czesko-sł.	44—	46—	4550	47—	—

Akcje bankowe.

	otiar.	zadano	Transakcja
Bank Przemysł. I—V em.	600—	700—	—
Bank Hipoteczny	950—	1000—	—
Bank Matopolski	725—	800—	750—780
Ziemski Bank Kredyt.	600—	650—	—
Powszechny Bank Kredyt.	350—	400—	—
Bank Z. dla Kresów, Łańcut	600—	700—	—

Akcje tow. handl. i przem.

	otiar.	zadano	Transakcja
P. T. H. I—IV em.	575—	625—	600—
„Elabor” — L. J. Borkowski	—	—	—
„Impex”	275—	325—	—
„Polski Glob”	950—	1050—	—
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zegluga Polska	300—	350—	—
Zieleniewski — III em. „ex”	5800—	6000—	—
H. Cegielski, Poznań	1900—	2000—	1950—
Warsz. Parowozy I—II em.	1225—	1325—	1275—
„Lemiesz”	—	—	—
„Trzebinia” I—IV em.	1900—	2100—	2000—2100
„Pocisk”	800—	850—	—
Automotor	900—	1100—	—
Portland-Cem. Szczakowa	17000—	18000—	—
Górna	7200—	7500—	—
Sierza	800—	850—	8050—8250
Tepege	5250—	5450—	—
Polska Nafta	1700—	1800—	1750—
Elektr. Sierza I—III em.	—	—	—
Oikos	—	—	—
Pezet	1000—	1125—	—
Tuszece Trzebinia	5400—	600—	—
„Krakus” IV em.	2500—	2700—	2600—
Porcelana Cmielów	—	—	—
Fabr. cukru w Chodzieży	3100—	3200—	3150—

— 000 —

NAJWIĘKSZA SENZACYJA SEZONU

DOLAR i FRANK

WIELKI WŁOSKI FILM AWANTURNICZY W 4 SERIACH z genialnym ZALAMORTEM.

SERYA I. TESTAMENT WŁOCZĘGI SERYA I.

wyświetla dziś i codziennie KINO „LUBICZ”.

NA

KARNAWAŁ

POLECA SIĘ PRALNIA I FARBIARNIA

„TECZA”

ROBOTA SOLIDNA EXPRESOWA.

SPÓŁKA OSADNICZO PRZEMYSŁOWA

„POLKRES”

Spółka z ogr. odpow.

w Krakowie, ul. Dunajewskiego 1, III p.

Telef. 1034.

Telef. 1034.

DZIAŁ HANDLOWY:

Sprzedaz węgla, cementu, cegły, dachówek, drzewa budowlanego i kopalnianego.

DZIAŁ BUDOWLANY:

Dostarczanie osadnikom drzewa obrobionego lub budowa całych osad.

DZIAŁ MIERNICZY:

Aparaty miernicze, taśmy stalowe, cyrkle, przeprowadzanie parcelacji na rachunek własny lub właściciela.

Skradzione

bariery wojskowe pod nazwiskiem Węgreci Józef, ur. 1895, unieważnia się. 59

Gumy

do wózków dzieciennych i do rowerów wszelkie części składowe do maszyn do szycia oraz do rowerów jakoteż BAYERE poleca firma M. i B. Weissberg Kraków, Stawowa 10, tel. 3058 37

Pokoju z kuchnią

poszukują do wynajęcia. Pośrednictwo wynagrodzone. Zgłoszenia do Biura reklamy 28 „Prasa”, Kraków, Karłowicka 16, pod „Pokój 10”. 37

Mam różne majątki

od dwóch do tysiąca mór, oraz domy, hotele gościnne, po przystępnych cenach do sprzedania. Zgłoszenia refleksyjnie, naprzód piśmiennie, Biuro komisowe pośrednictwa majątków 42

JAN PAWIAK i Sp

ka, ul. Kilińskiego 50, obok Domu Katolickiego (Poznańskie). 47

Maszyna do szycia,

prawie nowa Singera do sprzedania. Wiadomość: ul. Smolna 1, 35, I p. oficyna na wprost bramy. 40

Samodzielnego

wykwalifikowanego monter do instalacji gazowych i wodociągowych poszukuje biuro inżynierów Jarnuszkiewiczów Kraków, ul. Straszewskiego 2. 46

Stolarskien uczniow

z praktyką na mieszkanie przyjmie Fabryka, Kraków, Kopernika 6. 46

JUŻ WYSZŁA!

NAKŁADEM KSIĘGARNI NAUKOWEJ
POLSKIE TWO PED: LWÓW — M. AGCT — WARSZAWA
SPÓŁKA Z OGR. ODP
LWÓW, HOTEL GEORGE'A

USTAWA O DANNIE MAJĄTKOWEJ

WRAZ Z ROZPORZĄDZENIEM WYKONAWCZYM
OBOWIĄZUJĄCEM TYLKO NAŁOPOLSKIE

CENA 200 MP.

52

OPRACOWANA PRZEZ Dra JANA GOTTFRIEDA
NACZELNIKA WYDZ. IZBY SKARBOWEJ WE LWOWIE.
DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH.

ZAPROSZENIE.

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE Spółki „Gródek”

Akc. Spółka terenowo-budowlana
w Krakowie

odbędzie się dnia 4 lutego 1922 o godz. 4
popoł. w lokalu Polskiego Banku Przemysłowego w Krakowie, ul. Szewska 1
z następującym porządkiem dziennym:

- 1) podwyższenie kapitału akcyjnego o dalszych 30,000.000 Mk. i uchwalenie warunków wydania nowych akcji;
- 2) związana z tem zmiana § 7 statutu i zmiana § 18 statutu przez wprowadzenie uprzywilejowanych akcji założycielskich, nadających większą ilość głosów w stosunku do innych akcji;
- 3) wnioski i interpelacje.

Celem wykonania prawa głosowania należy akcje wraz z niepłatnymi kuponami złożyć najpóźniej na 5 dni przed Walnem Zgromadzeniem w kasie Polskiego Banku Przemysłowego w Krakowie, ul. Szewska 1.

RADA ZAWIADOWCZA.

Beczki żelazne,

pocynkowane, nowe o pojemności 200 litrów z dostawą natychmiastową — dostarcza

Polskie Tow. Handlowe S. A.

w Krakowie, ulica Sławkowska 1. 22

Reklama dźwięnią handlu.